

Avstrijsko-rusko bojišče.

Maribor, 24. februarja.

Bukovina je popolnoma v naših rokah in sedaj se bje boj za Stanislav. Ako pade to mesto v naše roke, potem bodo Rusi morali začeti tudi misliti, kako jo bodo urnih krač popihali iz Lvova. Svojim četam ob Stanislavu pošiljajo Rusi od vseh strani rezerve na pomoč.

Vso silo pa uporabljajo Rusi, da prederejo našo bojno črto v Karpatih. Potem bi jim bila na eni strani neovirana pot proti Budimpešti, na drugi strani pa bi bile naše čete v izhodni Galiciji in Bukovini mahoma odrezane od ostale armade. Ako pa mi zmagamo in vržemo Ruse v Karpatih nazaj, je otež Przemysl in ruske čete bi se morale umakniti iz vse Galicije. Zato Rusi v karpatskih bojih ne gledajo na dragocenost človeškega življenja, ampak žrtvujejo polk za polkom. Toda vse njihove žrtve jim niso dosejaj nič pomagale, vsi njih napadi so se razbili ob junaštvu in kremenitostjo našega vojaštva. Vojni poročevalci pravijo, da so boji v Karpatih najbolj krvavi, kar jih pozna sedanja vojska. Hvala Bogu, da izgube na naši strani vkljub temu premeroma niso velike, ampak da trpi pred vsem ruska armada. Trdi se, da je naše stališče v Karpatih in Bukovini splošno ugodno.

V zahodni Galiciji in ob Nidi se vršijo artilerijski boji, toda na obeh straneh so zakopani in zato ni zaznamovati nobenih sprememb. Mir, ki je dolgo časa vladal okoli Przemysla, je naredil prostor srčim bojem ob predutrdbah. Očividno slutijo Rusi, da bodo kmalu morali odriniti, in zato se hočejo vznemirjati trdnjavo. Toda naši jim ne ostanejo nobenega napada dolžni.

Pred Varšavo se položaj ni izpremenil, toda velikanska zmaga Hindenburga pri Mazovskih jezerih bo brezdvomno vplivala tudi na položaj pred Varšavo. Nemci se z vso pravico veselijo zmage pri Mazovskih jezerih in proslavljajo svojega velikega vojskovodjo Hindenburga.

Ob Dukli.

Posebni vojni poročevalci ogrskega lista „Est Ulsag“ poročajo z bojišča dne 20. februarja: Tudi danes se boji na karpatski bojni črti vršijo z nespremenjeno srčnostjo. Lahko smo prepričani, da bo minulo še nekaj tednov, predno bo padla odločitev. Že sedaj se lahko domneva, da se borba za Avstrijce ne bo neugodno končala. V ožini prelaza Dukla, kjer so se Rusi najbolj živahno gibal, imajo avstrijske čete prednost pred ruskimi. Za nas se vojni položaj ob Dukli ugodno razvija in pričakovati smemo, da bo zmaga na naši strani. Po splošni sodbi je skoraj nemogoče, da bi bila naša armada ob Karpatih poražena. Sedaj se zelo razmotriva vprašanje, kako dolgo še bo Rusom mogoče nadaljevati napade na naše postojanke. Te dni so n. pr. Rusi svoje napade ob Dukli in Nidi zopet obnovili.

Rusi se borijo z obupnim napadom.

Vojni poročevalci dunajskega lista „Fremdenblatt“ poročajo dne 22. februarja z bojišča: Borba v Karpatih traja že več dni neprestano. Bije se najtrdnjavnejša in srčita bitka. Rusi se borijo z obupnim napadom, ker so prepričani, da bo borba v Karpatih morda odločila usodo cele vojske z Rusi. V okolici karpatskega prelaza Vyskov se obojestranski napadi ponavljajo noč in dan. Rusi ne dosežejo nobenega uspeha, imajo pa velikanske izgube. Ob Dukli je zadnji čas postalo bolj tiho, ker sta se oba sovražnika dobri zakopala v jarke. Velika bitka se razvija na južni strani mesta Stanislav (južno-izhodno od Lvova). Rusi so se že trikrat uprli našemu krilu, ki pri Nadvorni prodira proti ruskim postojankam. Rusi so se tukaj borili z velikim trudom, da bi odvrnili nevarnost, ki preti vsled prodiranja Avstrijcev pri Stanislavu ruskim četam na Karpatih. Kljub silnim naporom zadnjih dni je stanje naših čet naravnost izborna in vojniki so prepričani, da bo zmaga na naši strani. Posebno v poštev pride v bojih v goratem ozemlju izobraženost in nadkriljujoča podvzetnost vsakega posameznega voditelja, da celo vsakega prostaka. V gorovju posameznik mnogo bolj vpliva na razvoj in odločitev boja kakor pri borbi na ravnem polju. Priznati se mora, da ostanejo tudi po teh borbah Rusi na glasu, da so žilavi in vstrajni pri obrambi.

Novi junaški čin Hrvatov.

Južno od reke Dnjestr v bližini mesta Stanislav v izhodni Galiciji se bje sedaj huda bitka. Naši pristikajo Ruse vedno dalje proti severu. Avstrijci so zasedli že več važnih postojank. Dne 21. februarja so Rusi z veliko silo napadli naše postojanke na severni strani Nadvorne in Kolomeje. Avstrijski polki pa

so Ruse vrgli nazaj in jih 2000 ujeli. Odvezli smo jim tudi 4 topove in mnogo vojnega gradiva. V ponedeljek dne 22. februarja pa so se na bojišču južno od Stanislava zopet posebno junaško izkazali naši bratje Hrvati. Uradno poročilo avstrijskega generalnega štaba dne 23. februarja javno pohvali hrvaške vojske kot junake. Hrvatje so vrgli veliko sovražno četo iz raznih utrjenih postojank ter so z naskokom vzeli več važnih višin. Vsled izredno hrabrega nastopa hrvaških polkov se je posrečilo avstrijski armadi, da je pridobila zopet precej prostora v smeri proti mestu Stanislav, ki leži južno-izhodno od Lvova.

Vojaški strokovnjaki so mnenja, da bi avstrijska armada z zavzetjem mesta Stanislav imela v rokah ključ do notranjosti Galicije. Če pade Stanislav Avstrijcem v roke, je ogrožen tudi Lvov. Radi tega je umevno, da bodo Rusi južno od reke Dnjestr napeli vse sile, da se vzdržijo.

V februarju Avstriji ujeli nad 40.000 Rusov.

Poročilo našega generalnega štaba od prejšnjega tedna, da so avstrijske čete v februarju ujeli v Karpatih 29.000 Rusov, je ruski generalni štab označil kot neretično. Dne 22. februarja pa je avstrijsko armadno vodstvo v svojem uradnem poročilu javnosti naznanilo, da se je število ujetih Rusov v Karpatih od konca meseca januarja do dne 22. februarja povečalo na 64 častnikov in 40.896 mož. Naše čete so poleg tega še odvzele Rusom v tem času 34 strojnih pušk, 8 topov in obilo drugega vojnega gradiva.

Bji za Przemysl.

Moskovski časniki poročajo, da so se zadnji čas vršili srčni boji okoli Przemysla, katerih so se udeležili tudi zrakoplovci. Junjskim braniteljem posebno dobro služijo uradne brambore naprave kakor leteče mine, vošče lame, žične zgrade, umetna konjenica itd. Pr. zadnjem (dru. j. zavedeni naskoku na Przemysl in njegove preutrdbe so imeli Rusi posebno velike izgube. Tudi avstrijski trdnjavski topovi so strašno učinkovali.

Rusi o Przemyslu.

Rusi so podrobno poročali z usodo Przemysla. „Rusk je Slovo“ poroča: „Pri nas želijo pričakujemo pade Przemysl. Nekateri pripovedujejo, da že vlada pomanjla je v trdnjavi, ali naša artilerija je se te dni odločevala tren, ki se je hotel po noči približati nekemu torju in ki je osvojil 7 voz, v katere sta bila vprežena po dva konja. Ker se tako malo varčuje s konji, geto se ni lakote. Nespanet o je tudi govoriti o pomanjkanju murrice. Przemysl je prvovrstna trdnjava in njea poveljnik je brez dvoma nadarjen general. Trdnjava se lahko brani še nedoločeni čas in vse govorce o skorajšem padcu so delo pustolovske fantazije.“

Hindenburgova armada ujela nad 100.000 Rusov.

Že zadnjih smo poročali, da se je posrečilo nemškemu maršalu Hindenburgu pri Mazovskih jezerih izvojevati nad Rusi (10. rusko armado) veliko zmago. Dne 22. februarja je došlo z Berlina uradno poročilo, da je Hindenburgova armada v zimski vojski v Izhodni Prusiji in pri zasledovanju bežeče ruske 10. armade ujela nad 100.000 Rusov. Med ujetimi se nahaja 7 ruskih generalov in veliko število drugih častnikov. Plen Hindenburgove armade je naravnost velikanski. Nad 150 topov, velika množina strojnih pušk in drugega vojnega gradiva je padlo zmagujoči armadi v roke. Rusi so na svojem begu mnogo vojnega gradiva zakopali v zemljo ali pa pogreznili v jezera. Nemci so med potom izkopali 8 velikih topov in veliko streiva. Deseta ruska armada, kateri je poveljeval general Sivers, je skoro popolnoma uničena.

Važnost Hindenburgove zmage.

Hindenburgova zmaga nad Rusi je presenetila ves svet. Rusi so predno udirali iz Rusije (iz pokrajine Suvalki) v Izhodno Prusijo. Prodrli so že na nekaterih mestih 50—60 km daleč v nemško ozemlje. Ker ma Hindenburg pred Varšavo zbralo glavno nemško armado, so bili Rusi mnenja, da Nemci v Izhodni Prusiji niso posebno močni. Kar nenadoma pa je Hindenburg (okrog 8. februarja) pričel drzno napadati Ruse na severoizhodni strani Mazovskih jezer. Njegova armada je bila sestavljena iz polovice domobrancev in ene četrtine črnovojnikov, drugi del armade pa je sestajal iz raznovrstnih čet. V veliki borbi se je izredno proslavila konjenica. Dragonci in ulanci so udrti v srednji ruski bojni črto ter so pri reki Szepucsa prišli za hrbet ruski armadi. Podrti so mostove čez reko in tako zaprti Ausom vrnitev. Večina X. ruske armade, ki je štela 200.000 mož, je uničena. Rusi so se morali umakniti daleč iz Izhodne Prusije

v rusko ozemlje za reko Njemen, Bobr in Narev. Hindenburgova zmaga pomeni po mnenju vojaških strokovnjakov eden največjih uspehov v zgodovini svetovnih vojsk.

Ruska bojna črta je sedaj na severu močno razklana. Hindenburg ni samo vrgel Ruse iz nemškega ozemlja, ampak ogrožuje sedaj s svojimi četami Varšavo tudi od severne strani. Skorogotovo pa bo zmaga naših zaveznikov na severu ugodno vplivala tudi na avstrijsko bojno črto ob Nidi, Dunajcu in v Karpatih.

Velikanski plen.

Novejše uradno poročilo pravi, da je vojni plen, ki ga je Hindenburgova armada v zimski vojski pri Mazovskih jezerih odvzela Rusom, mnogo večji, kot se ga je prvotno cenilo. Število uplenjenih topov znaša čez 300, med temi je tudi 18 težkih.

Rusi izgubili nad 165.000 mož.

Dunaj, 24. februarja.

„Neues Wiener Journal“ poroča iz Berlina, da so Rusi v bojih z Hindenburgovo armado ob Mazovskih jezerih skupno z ujetimi vred izgubili celo čez 165.000 mož.

Rusi sami priznavajo, da so njih izgube naravnost velikanske. Uradno rusko poročilo namreč pravi, da so izgubili 95.000 mož in vojnega gradiva za 3% milijone rubljev.

Avstrijsko-srbsko bojišče.

Maribor, 23. februarja.

Na avstrijsko-srbskem bojišču nič novega. Vsled močno narastle vode v Drini, Savi in Donavi se ni tako kmalu pričakovati velikih dogodkov. Srbi zbirajo svoje čete, iščejo pomoči pri zaveznikih ter nas vznemirjajo ob meji. Gotovo je, da tudi mi ne držimo križem rok.

Srem in Mačva preplavljena.

Budimpeštanski list „Az Est“ poroča od srbske meje ob Savi o bojih pri Belgradu: Sava je močno izstopila iz svoje struge, tako, da sta pokrajini Srem (na avstrijski strani) in Mačva (na srbski strani) pod vodo. Srbski breg Save se niti ne more videti s prostim očesom, tako so Savini valovi preplavili bregove. Srbi torej skušajo pri Mitroviči, kjer je Savina struga najbolj ozka, vznemirjati naše čete. Pred nekaj dnevi so Srbi obsipavali mesto Zemun pri Belgradu z granatami. Pri tem obstreljevanju sta bili ubiti dve osebi in več hiš poškočanih in razrušenih. Za odgovor so Avstrijci obstreljevali Belgrad. Z avstrijske strani se je natančno opazovalo uspeh našega obstreljevanja. Posamezne avstrijske granate so na belgrajskih hišah odnesle četa nadstropja. Posebno poškodovana je goščina „Moskva“ in del Belgrada, kjer so bile nastanjene razne hranilnice.

Avstrijska zrakoplovca streljala na črnogorsko kraljevsko obitelj.

Frankobrod, 21. februarja.

Listu „Frankfurter Zeitung“ se poroča iz Londona: Generalni konzul za Črnogoro je prejel sledeče uradno poročilo iz Cetinja: Dne 14. t. m. šteta plula dva avstrijska zrakoplova nad majhnim črnogorskim mestecem Rjeka, kjer stanuje čez zimo črnogorska kraljevska obitelj. Zrakoplova sta krožila nad kraljevim gradom. Črnogorski kralj, kraljica in princezinja so šli na prosto, da bi opazovali zrakoplova. Zrakoplova sta pa streljala iz strojnih pušk na kraljevsko obitelj in padlo je več krogel v veliki bližini kraljevske obitelji v zemljo.

Borba na morju med Anglijo in Nemčijo.

Odkar je proglasila Nemčija morskovo vodovje okrog Anglije za vojno torišče ter izrekla, da bo od 18. februarja t. l. naprej, kakor smo že zadnjih poročali, potopila v označenem vodovju vsako angleško trgovsko ladjo, pri čemur se ne bo moglo vselej ozirati, tudi na trgovske ladje nepristranskih držav, ki bi plule v em vodovju in bi utegnile vsled tega trpeti škodo, pada udarec za udarcom na angleško pomorsko trgovino. Pomorski trgovinski promet med Anglijo in med nepristranskimi državami Nizozemsko, Dansko, Švedsko in Norveško je skorodane popolnoma ustavljen iz strahu pred napadi nemških podmorskih čolnarov. Škoda, ki jo pri tem trpi Anglija, ki je navezara na pomorsko trgovino, je ogromna. Nemški podmorski čolni se pojavljajo v velkem številu v vseh vodovjih angleške obali, ob izhodni, severni, južni in še celo na zahodni morski obali. Pojavijo se še celo v Irskem morju med Anglijo in Irsko, torej takorekoč v srecu Anglije. Dne 19. t. m. so potopili nemški podmorski čolni v ožini med Anglijo in Francijo pri rtu A'tter ob francoski morski obali kar skupaj 6 angleških parnikov, potopili so pa bržečas tudi veliki angleški parnik „Nelson“, ker se ga pogreša. Dne 20. t. m. je potopil nemški podmorski čoln v Irskem morju angleški trgovski parnik „Cambark“. Moštvo parnika,

je pa potopil nemški podmorski čoln angleški parnik, ki je imel 2000 angleških vojakov na krovu, namenjenih na francosko bojišče, kar se pa uradno ni potrjuje. Iz Buenos Airesa se poroča, da je dne 21. t. m. potopila nemška pomožna križarka „Kronprinz Wilhelm“ ob izhodni morski obali Južne Amerike 4 angleške trgovske parnike in eno jadrnico. Dne 21. t. m. je ustavilo 17 angleških paroplovnih družb ves pomorski promet med Ameriko in Anglijo na ravnokar, ko pisemo te vrstice, se nam brzojavlja, da je nemški podmorski čoln potopil ob južno-izhodni angleški morski obali v zalivu med Anglijo in Francijo angleški parnik Stev. 192, ki je prevažal čete iz Anglije na Francosko.

Spričo teh drznih pojavov nemških podmorskih čolnov je razpisala angleška vlada 1000 funtov sterlingov (1 funt sterling = 24 kron) nagrade kapitana vsake ribiške ladje, ki potopi kak nemški podmorski čoln. Borba med Anglijo in Nemčijo zavzema od dne do dne ostrejšo obliko.

Turčija-Rusija-Anglija-Francija.

Maribor, 24. februarja.

Rusija bi na vsak način prišla do posesti Carigrada in Dardanel. Sovražniki Avstrije, Nemčije in Turčije namreč z vso gotovostjo računajo na to, da bo Turčija v sedanjih vojski premagan. Angležem in Francozom ruski načrt o zasleditvi Carigrada in Dardanel ni bil všeč. Bali so se Rusa kot nevarnega bodočega tekmeča v svetovni trgovini. Rusija pa hoče na vsak način dobiti iz Črnege morja izhod v Sredozemsko morje. Ta izhod pa je mogoč edino le skozi Dardanele. Rusi so, kakor so že listi poročali, zagrozili Angležem in Francozom, da bodo opustili prodiranje na nemško-avstrijskem bojišču, ako ne pristanejo na to, da smejo (Rusi) kedaj zasesti Carigrada in Dardanel. Dne 23. februarja se je raznesla v svet novica, da sta Anglija in Francija že brezpogojno odobrili ruski načrt o delitvi Turčije in da se sme Rusija polastiti — Carigrada in Dardanel.

Angleške in francoske vojsne ladje so dne 19. t. m. obstreljevale zunanje dardanelske utrdbe, a brez uspeha. Turki so odgovarjali in poškodovali tri sovražnikove oklopne križarke.

Na kavkaškem in perzijskem bojišču so se vršili le manjši boji.

Pri Kornu v Mezopotamiji so Turki premagali 200 angleških jezdecev.

V Egiptu se vršijo le manjše praske.

V Zahodni Indiji so se mohamedanski rodovi uprli Angležem. V bojih je bilo ubitih nad 250 Angležev.

Domača in zunanja politika.

Državnega zbora ne bo.

Na Dunaju se je posvetovalo predsedstvo poslanske zbornice, ali ne bi kazalo zbornico sklicati na kratko zasedanje. Ministrski predsednik grof Stürgkh je predsedstvu odgovoril, da nikakor ne namerava sklicati državnega zbora.

Angleži kradejo konje.

Italijanska vlada je nakupila v Ameriki več tisoč konj za vojaštvo. Toda le malo jih je dobila Italija, večina jih je vzelo neslaven konec. Veliko konj je že na morju pocepalo ker je manjkalo pitne vode. V Livorno je pripeljal neki parnik namesto 400 samo 50 konj. Večina parnikov s konji pa so angleški parniki zaplenili. Poveljniki angleških ladij so takoj plačali nakupne cene, tovarnino in zavarovalnino, tako da italijanska vlada nima škode. Kot konterbando so spravili več tisoč konj na Irsko in v Anglijo, kjer baje vežbajo ruski konjeniki angleške rekrute.

Japonska in Kitajska.

Japonska mobilizira vojaštvo in brodogradje. Prišli hoče Kitajsko, da ji izpolni njene zahteve. Rusija in Anglija delata kislja obraze, ker jima njuna zavezništva izpodkopava tla na Kitajskem. Le Severna Amerika si je upala posvariti Japonsko, naj ne napne preveč svojih strun.

Zapora žita in moke.

V našo državo se radi vojske ne more uvažati ne žita, ne moke. Za armafio pa se rabi sedaj mnogo več kruha, kot kedaj poprej. Da se preskrbi cela država z dovolj veliko množino žita in moke, so imeli avstrijski in ogrski ministri pred nekaj dnevi v Budimpešti skupno posvetovanje. Razprave so bile brez uspešne, kajti Madžari niso privolili v to, da bi Ogrska gotovo množino žita in moke odstopila Avstriji. Radi tega je naša vlada segla po domačih avstrijskih zalogah. Zaustavila je ali djala pod zapor žito in mo-

ko, ki se nahaja v Avstriji, to se pravi, nihče ne sme uporabiti — razven v dovoljenih merah in slučajih, ki jih spodaj navajamo — žita in moke ne zaprodajo, ne zakrmiljenje, ne za posodo, ampak hraniti morajo žito in moko na razpolago, da onjeni uporabi odloči vlada.

Za sedaj veljajo naslednja določila:

Katere vrste žita in moke so pod zaporo?

Vladna odredba navaja, da spadajo v zaporo: pšenica, rž, ječmen, oves in koruza ter vse vrste mlinskih izdelkov (moka, zdrob in pa ješprenj). Otrobi so izvzeti.

Popisovanje.

Zapora žita in moke je stopila v veljavo večeraj, v sredo, dne 24. februarja. To se pravi, lastnik žita in moke ne sme od tega dne svoje zaloge nikomur prodati, ali na kak drug način spraviti od hiše. Vlada je odredila, da se bo vršil od dne 28. februarja do dne 2. marca po celi Avstriji uradni popis žita in moke in sicer od hiše do hiše. Popisovanje bodo izvršili posebni, od vlade postavljeni zaupniki, kateri morajo nalogo popisovanja na vsak način in pod kaznijo do šest mesecev ali globo do 5000 K sprejeti in izvršiti natančen popis žita in moke po občinah. Izdajo se posebni popisni listi. Te liste mora ali posestnik sam izpolniti in jih izročiti občinskemu uradu, ali pa se bo vršilo popisovanje pri občinskih uradih. Najpozneje do dne 2. marca večer morajo biti popisni listi pri občini. Onim družinam, ki imajo manj kot 20 kg moke ali žita v posesti, je treba samo naznaniti, da nimajo 20 kg moke, oziroma žita.

Koliko žita ali moke se sme uporabiti?

Vsak posestnik sme vnaprej v uradno določeni izmeri nemoteno rabiti moko in žito za prehrano svoje družine ter za hrano svojih poslov in delavcev, ki jih rabi pri obdelovanju svojega posestva. In sicer pravi uradno določilo, da se sme tako dolgo, dokler se drugače ne ukrene, za eno osebo uporabiti na mesec samo 7.20 kg moke ali 9 kg žita. Na dan pride torej na osebo 24 dkg moke (skoro ½ kg), ali 30 dkg žita. (1 kg = 100 dkg.) Ta mera se ne sme prekoračiti. Peki smejo peči le toliko kruha, kolikor ga neobhodno rabijo za svoje odjemalce v domačem okolišju. Posestniki kmetij smejo žito uporabljati za seme, ali isto v ta namen oddati tudi drugim posestnikom. V tem slučaju pa morajo imeti v rokah posebno potrdilo. Konjem se sme odslej na dan pokladati samo 3 kg ovsaa. Minarji smejo še nadalje mljeti žito kakor dosedaj. Vlada priporoča glede uporabe moke in žita skrajno varčnost.

Kazen.

Kdor bi moko ali žito čez predpisano mero rebil, krmil živini, prodal, ali na kak drug način spravil od hiše in se ne bi oziral na dana vladna določila, koliko se sme rabiti, zapade strogi kazni. Kazen se odmeri od enega tedna do šestih mesecev zapora ali na denarno globo do 2000 K. Kdor pa ima v zalogi žita ali moke za več kot 500 K in isto protipostavno uporablja, lahko zapade kazni, ki obsega en mesec do enega leta zapora, ali do 20.000 K denarno globo.

Da se bo vršilo vse po strogem redu, bodo posebni vladni nastavljenici (uradniki, žandarji, policija) imeli pravico, da pregledajo vse hiše, stanovanja in gospodarska poslopja, da se prepričajo, ali je bile naznanilo, ki ga je podal posestnik pri občini, pravilno ali ne. Če kdo utaji svoje zalogo, lahko politična oblast dotično moko in žito na korist države zapleni.

Oddaja in razlastitev žita in moke.

Zapora žita in moke ima namen, da se natančno izve, koliko se imamo žita in moke v Avstriji in drugič, da se odvisno žito in moka uporabi za družine in občine, ki ga nič nimajo. Oddaja in razlastitev žita in moke se bo še uradno določila. Da se prepričajo kake goljufije, je treba povedati, da samo oblasti določujejo oddajo in razlastitev. Ako se bo žito in moka oddala ali razlastila, se bo vse plačalo natanko po cenah, ki jih vlada določa.

To so glavna določila cesarske odredbe. Čeravno so nekatere točke trde, vendar pripravljamo, da se jih strogo upošteva. Želje po spremembi se naj naznačijo našim poslancom. S popisovanjem naših zalog hoče vlada dobiti sliko, kako stojimo in kako se nam je ravnati. Vladna odredba zadeva vse: zasebnike, posestnike, trgovce itd.

Razne novice.

* **Duhovniške vesti.** Č. g. Franc Skof, kaplan v Kamnici pri Mariboru, je prestavljen k Sv. Lovrencu v Slov. goricah.

* **Štajerski slovenski deželni poslanci.** Slovenski klub štajerskih deželnozbornih poslancev je imel v četrtek, dne 18. februarja, v Mariboru sejo, v kateri je najprej podal načelnik dr. Korošec sliko položaj, kakoršen je nastal na Slovenskem Štajerju vsled znanih žalostnih dogodkov začetkom mobilizacije, ter konstatiral dejstvo, ki je najlepše spričevalo za politično zrelost slovenskega ljudstva, da se ni dalo izvabiti na pota, kamor so ga hoteli imeti obrekovaleci, ampak je ostalo nepremično zvesto svojemu cesarju in udano Avstriji, v koje neodvisnosti in notranji pravični uredbi vidi naše ljudstvo zasiguran svoj verski, narodni in gospodarski obstoj. Da se je politična in nepolitična vzgoja slovenskega ljudstva od strani naših organizacij vršila v pravem duhu, nam dokazuje neprimerno junaštvo in brezpogojna zanesljivost Slovencev na bojišču, kar nas vse navdaja s ponosom in samozavestjo. Poslanec Roškarju, kateri je tudi bil žrtev brezpredmetnega sumničenja in obrekovanja, je izrekel klub popolno zaupanje in ga zagotovil nespremenjeno visokega spoštovanja. — Na to poroča načelnik o gospodarskih zadevah. Glede delavskih moči je posredoval v ministrskem predsedstvu in poljedelskem ministrstvu ter dobil zagotovilo, da se bo skušalo dobiti za črnovojnike, ki niso v fronti, kratke dopuste in da bodo ljudske šole lahko prenehale s poukom, ako so otroci potrebni za delo. Tudi begunci in ujetniki, zadnji po 30 skupaj, bodo na razpolago. Glede aprovizacije opozarja klub na dejstvo, da kmečko ljudstvo živi od moke, kakor mestno od mesa. Vsled tega se naj pri rekviriranju to upošteva, kakor tudi število potrebnih delavcev, ki jih kmet preživlja skozi celo leto. Veliko živil potrebujejo tudi razni begunci na kmetih, zaradi tega se naj posreduje, da jih ne dobivamo več, tem bolj, ker jih je težko uporabljati pri našem kmečkem delu. Glede podpor za zaostale je od vseh strani veliko pritožb in so se v tem oziru stavili primerni predlogi. Slovenski klub obžaluje, da slovensko ljudstvo ni zastopano v nobenem gospodarskem svetu, ki so se ustanovili v Gradcu zaradi na vojski nastalih razmer za celo deželo, vsled česar sveti niso o naših razmerah dovolj poučeni, naša javnost ne o njihovih ukrepih. Tudi v tozadevnih okrajnih gospodarskih odborih manjka zaključno zastopstvo našega ljudstva. Načelnstvo se pooblasti, da radi tega stopi v stik z merodajnimi činitelji. Vsi navzoči poslanci so se udeležili razprave o omenjenih predmetih.

* **Ljudstvo spoštuje svoje voditelje.** Od Sv. Jurija v Slov. goricah se nam piše: Za čast tega občina je občina Malna v Slov. goricah v svoji seji dne 2. svečana imenovala svojega mnogoletnega župana g. drž. in dež. poslanca Ivana Roškarja, radi premnogih njegovih zaslug, ki jih je pridobil v delu za blagor občine in ljudstva. S tem imenovanjem hoče občina Malna g. Roškarju izraziti ob enem neomajeno spoštovanje in zaupanje. — Kmetijska podružnica za župnijo Sv. Jurij v Slov. gor. je g. Roškarju pri svojem občnem zboru dne 31. prosinca t. l. imenovala svojim častnim članom. G. Roškar si je kot ustanovitelj podružnice in pa pri svojem neumornem delovanju za splošni blagor kmetijstva pridobil neverjetnih zaslug.

* **Prestolonaslednik obiskal otroke rajnega prestolonaslednika.** Prestolonaslednik nadvojvoda Karl Franc Jožef je v popoldne dne 22. t. m. popoldne obiskal v Benešovi na Češkem (troke rajnega prestolonaslednika Franca Ferdinanda, Na kolodvoru so ga pričakovali in pozdravili otroci rajnega prestolonaslednika in njih varuh dr. Jaroslav grof Thun. Nadvojvoda Karl Franc Jožef je po pozdravu objel in poljubil otroke ter je nato vzel na znanje poročilo tamšnjega okrajnega glavarja, deželnega žandarmerijskega poveljnika in vojaškega poveljnika v Benešovi. Potem se je nadvojvoda z otroci-sirotami peljal v grad Konopišt. Popoldne ob 5. uri se je prestolonaslednik z dvornim vlakom odpeljal na Dunaj. Češko ljudstvo je nadvojvodo pozdravljalo z viharimi „Slava“-klici. Prestolonaslednik je bil zelo vesel prijaznega sprejema.

* **Za sirote,** ki so v srednji in južni Italiji ob potresu izgubili svoje starše, se je zavzel sv. Oče. Papežovo zavet šče, kakor tudi dve bolnišnici v Karpinetu, ki jih je sezidal rajni papež Leon XIII., je sv. Oče Benedikt XV. dal na razpolago za stanovanje sirot, ki so ob zadnjem potresu v Italiji izgubile svoje starše.

* **Južnoafriški kralj prestopil v katoliško cerkev.** Monsignor Cenez, apostolski vikar v Bazuto-deželi v Južni Afriki, je prinesel pred nekaj dnevi sv. Očetu v Rim lastnoročno pismo kralja Bazuto-deželd — Natanaela Griffitha — s katerim naznanja, da izstopi iz protestantske in vstopi v katoliško cerkev.